

Llei 25/1999, de 6 de juliol, per la qual es declaren cooficials les denominacions Alacant, Castelló i València per a les províncies que integren la Comunitat Valenciana (BOE núm. 161, de 7 de juliol).

El canvi de denominació d'una província es regula en l'art. 25.2 del text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local (Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril), que estableix que només per mitjà de llei ordinària aprovada a les Corts Generals es pot modificar la denominació i la capitalitat de les províncies. Al contrari, l'art. 141.1 CE exigeix que qualsevol alteració dels límits provincials ha de ser aprovada per llei orgànica, en un desig del constituent de protegir les províncies atès el moment històric del naixement de les comunitats autònomes, tot i que per assolir aquest objectiu hauria estat més adequada l'exigència de la llei orgànica en relació amb l'alteració del nom de les províncies i no dels seus límits territorials.

En qualsevol cas, la modificació de la denominació i de les capitals de les províncies s'acompleix mitjançant llei ordinària en els termes de l'art. 25.2 del Reial decret legislatiu 781/1986. Aquest article va ser sotmès a control de constitucionalitat en la STC 385/1993, de 23 de desembre, en la qual es va considerar que el precepte era constitucional i que el canvi de denominació de les províncies era una competència dels òrgans centrals de l'Estat. Es va argumentar que de la mateixa manera que la delimitació del territori provincial transcendeix l'interès propi de les comunitats autònomes i aquest interès esdevé supraautonòmic, general i estatal, passa una cosa semblant amb la capitalitat, ja que és un aspecte essencial en la configuració de l'ens territorial perquè es tracta del lloc

de la seu de les seves institucions i serveis. En el mateix sentit, el Tribunal Constitucional va considerar que la imposició del nom de la província o el canvi d'aquest nom també encaixa en les bases la determinació de les quals respon a l'Estat. La denominació i la capitalitat són elements molt units i aspectes essencials de la configuració d'un ens públic territorial, i és competència estatal la regulació dels elements necessaris i bàsics de l'Administració local d'acord amb l'art. 149.1.18 CE. Aquesta decisió va ser criticada en el vot particular del magistrat Rafael de Mendizábal en la STC 385/1993, en el qual va argumentar que el nom o la denominació de la província no tenia caràcter bàsic, ja que, a més del fet que el text constitucional no fa cap referència a aquest problema, no era un element definidor de la personalitat provincial en el seu marc geogràfic i en el seu context històric, ni sembla que pugui comprometre l'interès general de l'Estat. A més, es pot plantejar el contrasentit que les comunitats puguin canviar el nom de la capital d'una província (tal com passa a la pràctica de conformitat amb el bloc de la constitucionalitat), però no la denominació de la província.

La Llei analitzada, que declara cooficials les denominacions en valencià i castellà de les províncies integrades a la Comunitat Valenciana, s'adopta de conformitat amb l'art. 7 de l'Estatut d'autonomia, el qual estableix una cooficialitat estricta entre ambdues llengües.

J. C. G.